

Süperfisyel Temporal Arterin Post-Travmatik Psödoanevrizması: Olgu Sunumu

POST-TRAUMATIC PSEUDOANEURYSM OF THE SUPERFICIAL TEMPORAL ARTERY:
CASE REPORT

Haluk VAYVADA, Önder TAN, Fahri MOLA, Adnan MENDERES, Alparslan TOPÇU

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Plastik ve Rekonstruktif Cerrahi Anabilim Dalı

ÖZET

Süperfisyel temporal arterin travmatik psödoanevrizması nadir ancak kafa travmalarından sonra geliştiği iyi bilinen bir komplikasyondur. Hastalarımız hastanemize ağrısız, pulsatil, büyümüş kitle ile başvurdu. Her ne kadar STA psödoanevrizmalarında etiyoloji genellikle kütür olsa da, hastaların laserasyonları penetrant travmadan kaynaklanmaktadır. Bu kitleler yaralanmadan yaklaşık 3 hafta ve 8 hafta sonra ortaya çıkmış ve zamanda büyümeye göstermişlerdir. Lokal anestezi altında kitleler tamamen çıkarıldı, afferent ve efferent damarlar bağlandı. Hastalar 18 ay ve 12 ay boyunca nöks olmadan izlendi.

STA psödoanevrizması STA trasesinde bu tarz bir kitle ile karşılaşlığında mutlaka aklı getirilmelidir ve frontotemporal bölgenin laserasyonları özenli hemostaz yapıldıktan sonra kapatılarak anevrizma gelişimi önlemelidir.

Anahtar sözcükler: Süperfisyel temporal arter, psödoanevrizma, penetrant yara lanma, fronto-temporal laserasyon

SUMMARY

Traumatic pseudoaneurysm of the STA is a rare but well-known complication after traumatic head injury. Two patients were presented to our hospital with an enlarged, pulsatile and painless mass. Although trauma etiology in STA pseudoaneurysms is generally blunt type, they had a laceration resulted from penetrating trauma. These tumors have been appeared 3 weeks and 8 weeks after injury and enlarged in the course of time. Under local anesthesia the masses were completely removed with ligation of afferent and efferent vessels. The patients were followed for 18 and 12 months without any evidence of recurrence.

Pseudoaneurysm of the STA should always kept in mind when being encountered with a mass over the course of STA and lacerations on fronto-temporal region should be treated with carefull haemostasis before closure to prevent arising of aneurysm formation in future.

Key words: Superficial temporal artery, pseudoaneurysm, penetrating trauma, fronto-temporal laceration

Haluk VAYVADA
Dokuz Eylül Üniversitesi
Tıp Fakültesi Plastik ve
Rekonstruktif Cerrahi AD
35340 – İnciraltı IZMİR
Tel: (232) 4123506
Faks: (232) 2776757
e-posta: vayvada@ipras.net

Süperfisyel Temporal Arter (STA) psödoanevrizması, gençlerde, sıklıkla travma kaynaklı oluşan nadir bir problemdir. İlk olarak Bartholin tarafından 1740 yılında tanımlanmıştır ve bugüne kadar ikisi dermatolojik literatürde olmak üzere 200'den fazla hasta bildirilmiştir (1-3).

Klinik olarak STA psödoanevrizması, STA trasesi

üzerinde genellikle küt travma sonrasında büyümeye gösteren, boyutları sıklıkla 2,5 cm'den küçük, düzgün sınırlı, üzeri normal deri ile örtülü, ağrısız, pulsatil, kitle şeklinde görülür (2,4,5).

Lezyonun oluşma şekli genellikle kapalı küt travma sonrası olduğundan, sıklıkla STA'nın travmaya karşı daha korunmasız olduğu temporal ve frontal ke-

mik düzeyindeki dallarının üzerinde gelişen psödoanevrizmalar bildirilmiştir. STA psödoanevrizmasıyla ilişkili travmalar arasında beyzbol topu, hokey sopası, basket topu, boyalı topu, darp, ateşli silah yaralanması, şşe, kist eksizyonu, saç ekimi, temporomandibuler eklem art-roplastisi, STA-orta cerebral arter by-pass ve piuli kafa sabitleyici komplikasyon gibi çeşitli cerrahi girişimler sırasında gelişen iyatrogenik yaralanmalar ve nadir travma olayları yer alır (4, 6-16).

Ayrıci tanıda; lipomlar, arteriyovenöz fistüller gibi vasküler lezyonlar, orta meningeal arterin temporal kemikte erozyon yapan anevrizmaları, ve hematom, abses, dermoid kist, epidermal inklüzyon kisti, inflamatuar lezyonlar, anjiofibromlar gibi tümörler ve parotis kitleleri yer almaktadır (1,17-19). Hikayede genellikle lezyon oluşumundan önce künt nadiren de penetrant yaralanma olması, klinik muayenede pulsasyon ve trill saptanması ayrıci tanıda önemlidir.

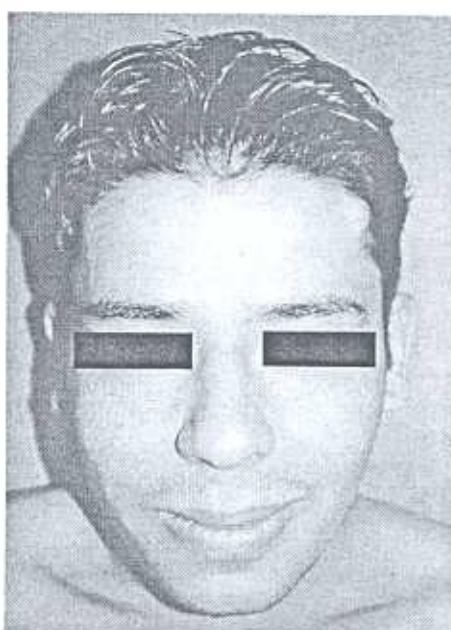
STA psödoanevrizmasında travma şekli genellikle küntür ve penetrant yaralanma sonrasında görülmeye oldukça nadirdir. Bu nedenle kliniğimizde frontotemporal bölgede, penetrant yaralanma sonrası oluşan STA psödoanevrizması görülen hastalarımıza sunuyoruz.

OLGU 1

23 yaşında erkek hasta hastanemize sol temporal bölgesindeki ağrısız, 3 haftadan beri progresif olarak artan şişlik şikayeti ile başvurdu. Hikayesinden sol temporal bölgede 6 hafta önce kavga sırasında penetrant laserasyon olduğu ve başvurduğu sağlık merkezinde laserasyonun primer suture edildiği öğrenildi. Bu yaralanmadan 3 hafta sonra sol temporal bölgedeki şişliğin olduğu ve 3 hafta boyunca da artarak devam ettiği öğrenildi. Yapılan fizik muayenesinde hastanın sol temporal bölgesinde 2 cm çapında, üzermində daha önceki yaralanmaya bağlı 1,5 cm şkar bulunan, ağrısız, pulsatsiyonlu kitle saptandı. Lezyonun proksimaline parmakla bastırıldığında varolan pulsasyon ve trill bulgusunun kaybolduğu izlendi (Resim 1a,b).

Direkt grafiğe patolojik bulgu saptanmadı. Doppler USG'de psödoanevrizma ile uyumlu bulgular elde edildi. Hastanın lokal anestezi altında opere edildi. Lezyonun üzerinde yer alan önceki skardan yeniden açılarak yapılmış eksplorasyonda STA'nın frontal dalından gelişen

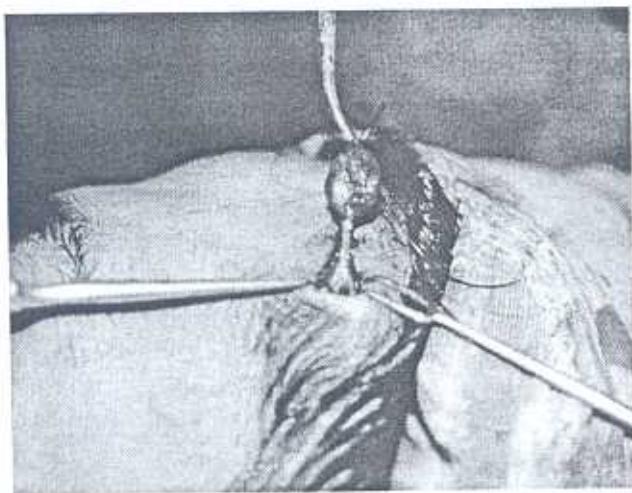
anevrizma saptandı. Arter dissecé edilerek proksimal ve distalden bağlandı (Resim 1c). Anevrizma enblok çıkarılarak patolojik inceleme için gönderildi. Patoloji sonucu da psödoanevrizma tanısını destekledi. Erken postoperatif komplikasyon gelişmeyen hastanın 18 aylık izlemi süresince rekurrens gelişmedi.

Resim 1a. Olgu 1: Preoperatif önden görünüm

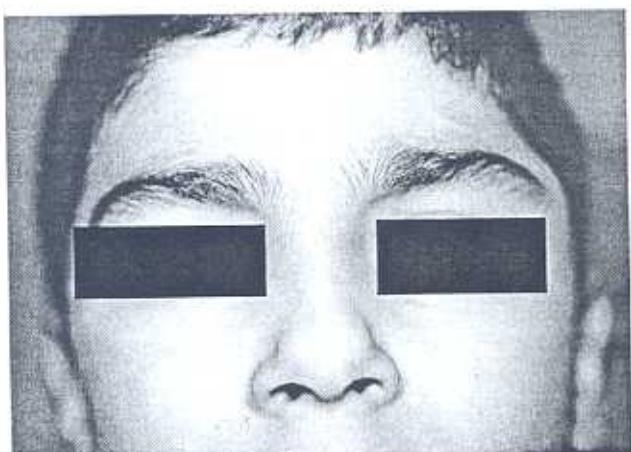
Resim 1b. Olgu 1: Preoperatif oblik görünüm

Resim 1c. Olgı 1: Intraoperatif görünüm, STA psödoanevrizması diske edilip afferent ve efferent damarların bağlanması

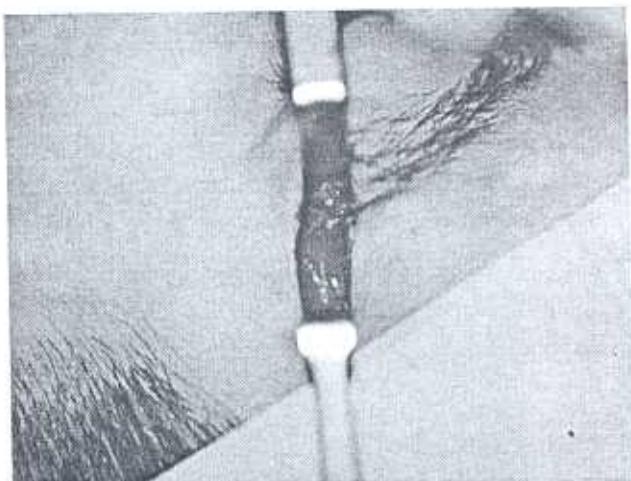
OLGU 2

11 yaşında erkek hasta sol kaş lateralinde ağrısız, şişlik şikayetiyle hastanemize başvurdu. Hikayesinden yaklaşık 3,5 ay önce sol temporal ve frontal bölgesinde cam kesimi sonrası lasersasyonların olduğu ve bu nedenle başvurdukları özel bir merkezde primer onarım uygulandığı öğrenildi. Travmadan 8 hafta sonra sol kaş lateralinde şişlik olduğu ve yaklaşık 6 hafstadır yavaş büyümeye gösterdiği öğrenildi. Hastanın yapılan fizik muayenesinde sol kaş superiorunda ve lateralinde yerleşimli 1-1,5 cm boyutlarında skar dokusu ve sol kaş lateral sınırlarından başlayan yaklaşık 2,5 cm çapında ağrısız, pulsatil kitle saptandı (Resim 2a).

Resim 2a. Olgı 2: Preoperatif önden görünüm

Hastanın direkt graflerinde patolojik bulgu saptanmadı ve yapılan doppler USG içinde lezyon içinde arterial akım turbülansı bulguları saptandı. Hasta lokal anestezi altında opere edildi. Lezyon üzerindeki eski skar dokusundan yapılan insizyonla pulsatil kitleye ulaşıldı (Resim 2b). STA'nın frontal dalı eksplor edilerek psödoanevrizma distal ve proksimalinden bağlandı ve enblok olarak çıkarıldı. Patolojik değerlendirme STA psödoanevrizması ile uyumlu olarak geldi. Erken post-operatif komplikasyon izlenmeyen hasta 12 ay süre ile takip edildi ve nüks görülmemi

Resim 2b. Olgı 2: Intraoperatif görünüm. Insizyon hatında psödoanevrizma kilesinin görünümü

TARTIŞMA

STA'nın travmatik psödoanevrizması kafa travmalardan sonra geliştiği iyi bilinen bir komplikasyondur (5). Kas dokusu, damarları travmalara karşı koruyabilir. Ancak frontal ve temporal kaslar arasındaki anatomi boşluğundan dolayı STA'nın ön dalı travmatik yaralanmalara açıkta (6). Bu nedenle hemen tüm lezyonlar fronto-temporal bolgededir.

STA anevrizmalarının %90'ı travmatik orijinlidir ve travmatik anevrizmaların da çoğu psödoanevrizmdir (4,7,17). Damar duvarının künt travma yada nadiren penetrant yaralanma ile parsiyel hasar veya damar duvar nekrozunun, STA psödoanevrizması gelişiminde

önemli roller oynadığı düşünülmektedir (5). Sunulan olgularımızda yara penetrant şekilde oluşmuş ve muhtemelen yetersiz hemostaz sonrasında primer onarım anevrizmaya yol açmıştır.

Psödoanevrizma terimi lumenin hier üç damar katıyla çevrilenmediği anevrizmalar için kullanılır (20). STA psödoanevrizmasının duvarı hematom ve STA duvarının parçası tarafından oluşturulur (4,5). Arteriyel kan basıncı ve anevrizma iç yüzü arasındaki hassas denge ve anevrizma duvarının dayanıklılığı kitlenin büyüklüğünü belirler (5). Psödoanevrizma patofizyolojisinde, künt yada penetrant travma sonrası gelişen hemoraji ve hematom organize olur ve zamanla fibroz psödokapsül oluşturur. Hematomun absorbsiyon ve organizasyon sürecinde, rekanalizasyonla birlikte pulsatil kan basıncına bağlı pulsasyon ortaya çıkar (4,9). Bizde sunduğumuz olgularımızda bu semptomu izledik.

Psödoanevrizmalar yetersiz rekanalizasyon olan olgularda, lumenin tam trombozunda yada düşük akım nedeniyle non pulsatil olabilmektedir (2,9). Literatürde STA'nın non pulsatif psödoanevrizması üç olguda bildirilmiş ve klinik olarak epidermal kist, lipom, hematom ve apse gibi diğer noduler lezyonlardan ayırcı tanısı yapılamamıştır (2).

STA psödoanevrizmalarının major bulgularından biri 25 mm'den daha küçük boyutlarda olmasıdır. STA'nın 25 mm'den daha büyük olan dev psödoanevrizmaları oldukça nadirdir ve literatürde yedi vakası bildirilmiştir (5). Bizim olgularımızda lezyonların boyutu 20-25 mm boyutlarındaydı.

Travma ile tanı arasındaki süre 3 haftadan 2,5 yıla kadar uzamakla birlikte genellikle 2-6 hafta içinde lezyonlar ortaya çıkmaktadır (21). Bizim olgularımızdan birinde 3 hafta, diğerinde ise travmadan 8 hafta sonra lezyonlar ortaya çıktı.

Klinik olarak en sık yakıma ağrısız pulsatil kitledir (4). Travma hikayesi genellikle künt tiptir. Fizik muayenede STA proksimaline yapılan dijital kompresyon ile pulsasyonun azalması ya da kaybolması tipiktir (2,4,20).

Tanıda anamnez ve fizik muayene temeldir. Ayrıca

doppler USG, BT ya da anjiografi gibi yöntemler pulsatil ya da non pulsatil diğer lezyonların ayırcı tanısında önemlidir (4,20,22). Anjiografi ve BT ek olarak intrakranial lezyon şüphesi mevcutsa endikedir (21). Bununla birlikte anjiografi, özellikle tromboze anevrizması olan olgularda yanlış sonuçlar verebilmektedir (8). Doppler USG inrraluminal arterial akım turbülansı ve fusiform dilatasyon bulgularıyla tanıda non invaziv ve güvenilir bir yöntemdir (20). Biz de kesin tanıda bu yöntemi kullandık.

STA psödoanevrizmasının spontan rüptürü oldukça nadirdir ve sadece bir vakada bildirilmiştir (21). Özellikle ek bir travma ile birlikte DIC gibi koagülasyon problemleri olan hastalarda anevrizma rüptür olasılığı unutulmamalıdır (5).

STA psödoanevrizmasının tedavisi cerrahidir. Uygulanacak cerrahi tedavi ile ek bir travmayla oluşabilecek rüptür riski, ağrı, pulsasyon, başağrısı gibi muhtemel semptomların ortadan kaldırılması ve iyi kozmetik görünüm sağlanabilmektedir (3,4,5,20). Cerrahi yaklaşım için çoğunlukla lokal anestezi yeterli olmakta ve afferent ve efferent damarların bağlanması ile lezyonun tam olarak çıkartılması mümkün olmaktadır. Proksimal STA in süperselektif embolizasyonu yada anevrizma üzerine bası uygulaması gibi diğer tedavi seçenekleri küçük anevrizma ya da arteriovenöz fistillerde denenebilir (9).

Sonuç olarak STA psödoanevrizması STA traseinde bu tarz bir kitle ile karşılaşıldığında mutlaka akla getirilmelidir ve frontotemporal bölgenin laserasyonları özenli hemostaz yapıldıktan sonra kapatılarak anevrizma gelişimi önlenmelidir.

KAYNAKLAR

- DeSanti L. Des tumeurs anev. de la region temporeale. Arc Gen Med 1884;14:154-679.
- Suzuki Y, Sasaki Y, Shimizu H. Non-pulsatile aneurysm of the superficial temporal artery. Br J Dermatol 1999;140:781-782.
- Cheng CA, Southwick EG, Lewis EC. Aneurysms of the superficial temporal artery: Literature review and case report. Ann Plast Surg 1998;40:668-671.
- Fernandez-Portales I, Cabecudo JM, Lorenzana I, et al.

- Traumatic aneurysm of the superficial temporal artery as a complication of pin-type head-holder device. Case report. *Surg Neurol* 1999;52:400-403.
5. Ishikawa E, Sugimoto K, Yanaka K et al. Giant aneurysm of the superficial temporal artery. Case report and review of the literature. *Surg Neurol* 2000;53:543-545.
 6. Manz HJ, Gomes MN. Sports injury as cause of traumatic pseudoaneurysm of superficial temporal artery. *Arch Pathol Lab Med* 1984;108:775-776.
 7. Gittes RF, Karlichner MM. Post-traumatic temporal artery aneurysm: a recurrent surgical curiosity. *Arch Surg* 1963;83:398-400.
 8. Lewis EC, Southwick EG. Aneurysm of the superficial temporal artery. *Arch Dermatol* 1978;114:587-588.
 9. Fox JT, Cordis PR, Gwinn IBC. Traumatic aneurysm of the superficial temporal artery: Case report. *J Trauma* 1994;36:562-564.
 10. Andreoli A, Tognetti F, Lanzino G. Traumatic aneurysm of the superficial temporal artery from fist injury. *Br J Neurosurg* 1990;4:353-354.
 11. Hagstrom WJ, Vanecko RM, Yao J et al. Superficial temporal artery aneurysm. *Plast Reconstr Surg* 1969;44:190-192.
 12. Ferris EJ, Shapiro JH, Roth DA et al. Superficial temporal artery aneurysm. *Radiology* 1967;88:268-270.
 13. Reddick EJ, Anderson CA. Superficial temporal artery aneurysms: an important preoperative diagnosis. *Mil Med* 1981;146:405-406.
 14. Nordström RE, Totterman AXA. Iatrogenic false aneurysm following punch hair grafting. *Plast Reconstr Surg* 1979;64:563-565.
 15. Dinner MI, Hartwell SW, Magid AJ. Iatrogenic false aneurysm of the superficial temporal aneurysm. *Plast Reconstr Surg* 1977;60:457-460.
 16. Fleischer AS, Faria Jr MA, Hoffmann Jr JC. Pseudoaneurysm complicating superficial temporal-middle cerebral artery bypass. *Surg Neurol* 1979;12:305-306.
 17. Schechter MM, Gutstein RA. Aneurysms and arteriovenous fistulas of the superficial temporal vessels. *Radiology* 1970;97:549-557.
 18. Berk ME. Aneurysm of the middle meningeal artery. *Br J Radiology* 1961;34:667-668.
 19. Buckspan RJ, Rees RS. Aneurysm of the superficial temporal artery presenting as a parotid mass. *Plast Reconstr Surg* 1986;78:515-517.
 20. Fukuzawa M, Saida T. Pseudoaneurysm of the superficial temporal artery. *Acta Derm Venereol* 2000 Jan-Feb;80:65-66.
 21. Peick AL, Nichols WK, Curtis JJ et al. Aneurysm and pseudoaneurysm of the superficial temporal artery caused by trauma. *J Vasc Surg* 1988;8:606-610.
 22. Han KR, Borah GL. Pseudoaneurysm of the anterior superficial temporal artery. *Ann Plast Surg* 1996; 37:650-653.